

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA****DECRET 27/2015, de 3 de març, pel qual s'atorga la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya al senyor Josep Maria Espinàs i Massip.**

Amb la concessió de la Medalla d'Or a Josep Maria Espinàs i Massip, la Generalitat de Catalunya vol honorar un dels referents de les lletres catalanes -amb una destacada presència periodística-, i una personalitat que, des de l'època del franquisme, ha intervingut decisivament en l'extensió de la nostra cultura a amplis sectors de la societat.

Josep Maria Espinàs i Massip va néixer a Barcelona l'any 1927. Llicenciat en dret, es dedicà ben aviat a la literatura i al periodisme. És autor d'una extensa obra narrativa en la qual ha dominat l'element realista i testimonial. En són exponents, en una primera època, les novel·les *Com ganivets o flames* (1954) –premi Joanot Martorell-, *El gandul* (1955), *Tots som iguals* (1956), *L'home de la guitarra* (1957), *Combat de nit* (1959), *L'últim replà* (1962, premi Sant Jordi) o *La collita del diable* (1968), entre d'altres. Després de més de dues dècades, publicà en el mateix gènere *Vermell i passa* (1992).

El realisme d'Espinàs parteix d'una visió escèptica de la societat. Els seus són uns personatges anònims que configuren un univers sense esperances. També és autor de les narracions aplegades a *Variétés* (1959, premi Victor Català), *Els joves i els altres* (1960) i *Un racó de paraigua* (1997).

Molt remarcables en la seva producció són els llibres de viatges, iniciats amb volums dedicats al Pirineu de Lleida (1957, en col·laboració amb Camilo José Cela), el Priorat (1962) i la Segarra (1972). Posteriorment, la sèrie "A peu" destacà per la seva singularitat, amb diversos títols dedicats a contrades dels territoris de parla catalana i també a itineraris per diferents punts de l'Estat.

Aquesta capacitat constant d'observació l'ha traslladat als reportatges i les obres de divulgació, amb llibres sobre aspectes de Barcelona i les comarques de Catalunya. Ha publicat igualment volums situats entre l'assaig, la reflexió sociològica o ètica, l'autobiografia i la crònica quotidiana. Cal destacar-ne *El teu nom és Olga* (1986), *El nen de la plaça Ballot* (1988), *Temps afegit* (2001) o *I la festa segueix* (2009).

La condició de periodista de l'autor participa d'aquests dots valuosos de notari de la realitat i, alhora, crític social. Els seus articles figuren, d'una manera continuada, entre els més seguits de la premsa catalana. Entre d'altres capçaleres, publicà durant anys una columna diària a *l'Avui* i, des del 1999, ho fa a *El Periòdic de Catalunya*. Ha aplegat aquests textos en uns quants volums, des de *Petit observatori* (1971) a la selecció d'*Una vida articulada* (2013). I cal esmentar les sèries d'entrevistes a la televisió, també recollides en llibre. Té obra traduïda a diversos idiomes.

Dedicat durant un temps a la cançó, va ser un dels fundadors del grup Els Setze Jutges –iniciador els anys 60 del moviment de la Nova Cançó- i protagonista d'alguns discs en els quals interpreta, a més de temes propis, cançons tradicionals catalanes i adaptacions de temes de Georges Brassens. És igualment autor, amb Jaume Picas, de la lletra del *Cant del Barça*, l'himne oficial del Futbol Club Barcelona (1974), musicat per Manuel Valls. I, en el camp editorial, ha estat cofundador del segell La Campana.

A més del premis atorgats a obres concretes, ha obtingut la Creu de Sant Jordi (1983), el Premi Nacional de Cultura (1995), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2002), la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona (2002) i el Premi Ofici de Periodista (2013) del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Per tot això, de conformitat amb el que disposa el Decret 22/2012, de 28 de febrer, pel qual es regula la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

S'atorga la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya al senyor Josep Maria Espinàs i Massip per la seva tan

CVE-DOGC-A-15062105-2015

destacada trajectòria en els àmbits de la literatura, el periodisme i la cançó. I també per l'eficàcia que el distingeix a l'hora de fer participar de la cultura sectors ben amplis de la societat catalana, als quals ha sabut transmetre l'estimació pel nostre país.

Barcelona, 3 de març de 2015

Artur Mas i Gavarró

President de la Generalitat de Catalunya

(15.062.105)